

AL-İ İMRAN SÛRESİ

Bismillâhirrahmanirrahim

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. Elif, Lam, Mim.
2. Allah; kendisinden başka ilâh olmayan, sürekli diri ve yarattıklarını koruyup gözetendir.
- 3-4. Habibim! Allah, kendisinden öncekileri tasdik edip doğrulayan bu kitabı, Sana parça parça hak ile indirdi. Daha önce insanlara, Tevrat ve İncil'i hidâyet olarak indirmişti. Bu Furkan'ı da O indirdi. Gerçek şu ki, Allah'ın âyetlerini inkâr edenler için, çetin bir azap vardır. Allah; güçlüdür ve intikamını alır.
5. Şüphesiz, yerde ve gökte hiçbir şey, Allah'a gizli kalmaz.
6. Sizi rahimlerde dilediği gibi şekillendiren, kendisinden başka ilâh olmayan, şeref ve hikmet sahibi O'dur.
7. Habibim! Sana, bu kitabı indiren de O'dur. Bunun bir bölüm âyetleri muhkem olup, bunlar kitabın esasıdır. Diğerleri de müteşabih (yorumu açık olan) âyetlerdir. Kalplerinde kaypaklık olanlar, sırf fitne çıkarmak ve kendilerine göre yorumlamak için müteşabih âyetlerin peşine düşerler. Halbuki onların yorumunu Allah'tan başkası bilmez. İlimde uzman olanlar ise: "Biz buna inandık, hepsi Rabbimizdendir" derler. Bunları, üstün akıllılardan başkası düşünüp öğüt almaz.
8. Onlar: "Ey Rabbimiz! Bizi doğru yola ilettikten sonra kalplerimizi Haktan saptırma. Bize, kendi katından bir rahmet ver. Şüphesiz bağıışı en çok olan Sensin.
9. Ey Rabbimiz! Gerçekleşeceğinde hiç şüphe olmayan bir günde, insanları toplayacak olan Sensin" derler. Şüphesiz Allah, sözünden dönmez.
10. İnkâr edenleri, Allah'tan gelecek bir zarardan, malları ve çocukları kurtaramaz. Onlar, ateşin yakıtı olacaklardır.
11. İnkâr edenlerin durumu, tıpkı Firavun ailesinin ve onlardan öncekilerin durumu gibidir. Onlar, âyetlerimizi yalanladıkları için, Allah da onları günahları yüzünden yakalayiverdi. Allah, cezası çetin olandır.
12. Resulüm! İnkâr edenlere de ki: "Yakında yenilecek ve toptan cehenneme sürüleceksiniz. Orası, ne kötü bir yataktır."
13. (Bedir savaşında) karşılaşan iki toplulukta, sizin için bir ibret vardır. Biri, Allah yolunda savaşıyordu, biri de; kâfir topluluk olup, Müslümanları, gözleri ile kendilerinin iki katı olarak görüyorlardı. Allah, dilediğini yardımı ile destekler. Şüphesiz bunda, kalp gözü açık olanlar için bir ibret vardır.
14. Kadınlara, çocuklara, yığın yığın biriktirilmiş altın ve gümüşe, süslü atlara, deve, sığır, koyun, keçi gibi hayvanlara ve ekinlere karşı duyulan aşırı sevgi, insanlara güzel gösterildi. Halbuki bunlar, dünya hayatının geçici faydalarıdır. Asıl varılacak ebedi hayatın bütün güzelliği, Allah katındadır.

- 15.** Habibim! Onlara de ki: “Size, bundan daha hayırlısını haber vereyim mi? Allah’tan sakınanlar için, Rableri katında, içlerinden ırmaklar akan ve sürekli kalacakları cennetler, her şeyden temizlenmiş eşler ve Allah’ın rızası vardır. Allah, kullarını çok iyi görür.”
- 16-17.** Bu nimetler: “Ey Rabbimiz! İman ettik. Bizim günahlarımızı bağışla ve bizi o ateş azabından koru” diyenler ve sabredenler, imanlarında doğru olanlar, Allah’a itaat edenler, mallarını Allah yolunda harcayanlar ve seher vakitlerinde Allah’tan bağışlanma dileyenler içindir.
- 18.** Bütün kâinatı, adaletle tedbir ve idare etmekte olan Allah, kendisinden başka ibadete lâyık hiçbir ilâh bulunmadığını apaçık delillerle bildirdi. Buna; melekler ve hakiki ilim sahipleri de şahitlik ettiler. Allah’tan başka hiçbir ilâh yoktur. O, mutlak üstün, yegâne hüküm ve hikmet sahibidir.
- 19.** Şüphesiz Allah katında Hak din İSLÂMDIR. Kitap verilenler, kendilerine ilim geldikten sonra, sırf aralarındaki kıskançlık ve başa geçme hırısından dolayı anlaşmazlığa düştüler. Kim Allah’ın âyetlerini inkâr ederse, şüphesiz Allah, hesabı çok çabuk görendir.
- 20.** Habibim! Eğer onlar, seninle tartışılırsa, onlara de ki: “Ben, bana uyanlarla birlikte kendimi Allah’a teslim ettim.” Kendilerine kitap verilenlerle, ümmi Arap müşriklere de, de ki: “Siz de; İslâm’ı (Allah’a teslim olmayı) kabul ettiniz mi?” Eğer İslâm’a girerlerse, muhakkak doğru yolu bulmuş olurlar. Eğer yüz çevirirlerse, artık senin görevin sadece tebliğdir. Allah, kullarını çok iyi görür.
- 21.** Habibim! Allah’ın âyetlerini inkâr ederek kâfir olanlar, haksız yere peygamberleri öldürenler ve insanlardan adaleti emredenlerin canına kıyanlar var ya? İşte onları, can yakıcı bir azap ile müjdele.
- 22.** Onlar, dünya ve ahirette bütün yaptıkları boşa gidenlerdir. Onların, azaba mani olacak hiçbir yardımcıları da yoktur.
- 23.** Habibim! Kendilerine Tevrat’tan bir pay verilmiş olan Yahudilerin hâlini görmüyor musun? Aralarında hüküm vermek için Allah’ın kitabına çağırıldıklarında, içlerinden bir kısmı, Kur’an-ı Kerim’e yüz çeviriyor. Onlar, böyle hakikatlerden yüz çevirmeyi adet edinmiş kimselerdir.
- 24.** Onların bu tutumları: “Sayılı günlerden başka, cehennem ateşi bize dokunmaz” demelerinin bir sonucudur. Onların daha önce uydurdukları yalanlar da, dinleri hakkında kendilerini yanıltmıştır.
- 25.** Peki ama geleceğinde şüphe olmayan günde, kendilerini bir araya topladığımız ve hiç kimseye haksızlık edilmeden herkese ne kazandıysa tamamen ödendiği vakit, halleri nasıl olacak?
- 26.** Habibim! De ki: “Ey mülkün sahibi olan Allah’ım! Sen, mülkü dilediğine verirsin, dilediğinden de çekip alırsın. Dilediğini yükseltir, dilediğini de alçaltırsın. Hayır yalnız senin elindedir. Muhakkak, senin her şeye gücün yeter.

27. Geceyi gündüze katar gündüzü uzatırsın. Gündüzü de geceye katar geceyi uzatırsın. Ölüden diriye çıkarırsın, diriden de ölüyü. Dilediğini hesapsız rızıklandırırırsın.”
28. Mü'minler, mü'minleri bırakıp da kâfirleri dost edinmesinler. Kim kâfirleri dost edinirse, ona Allah'tan hiçbir yardım yoktur. Onun, Allah ile ilişkisi kesilmiş olur. Ancak, onlardan gelecek bir tehlikeden çekinerek, onlarla iyi geçinmeniz hariç. Allah, sizi kendisinden sakındırır. Sonunda dönüş Allah'adır.
29. Habibim! Onlara de ki: “Allah, içinizdekini gizleseniz de bilir, açığa vursanız da. O, göklerde ve yerde olanları bilir. Allah'ın her şeye gücü yeter.”
30. O gün herkes, işlediği hayrı ve yaptığı kötülüğü önünde hazır bulur. Yaptığı kötülüklerle kendisi arasında, uzak bir mesafe bulunmasını arzu eder. Allah, sizi kendisinden sakındırır. Allah, kullarına karşı çok şefkatlidir.
31. Habibim! De ki: “Eğer Allah'ı seviyorsanız, bana uyun ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah, çok bağışlayan ve çok merhamet edendir.”
32. De ki: “Allah'a ve peygambere itaat edin”. Eğer yüz çevirirlerse, bilsinler ki Allah kâfirleri sevmez.
- 33-34. Şüphesiz Allah; Adem'i, Nuh'u, İbrahim ailesini, İmran ailesini -hepsi birbirinin soyundan olarak- seçip, âlemlere üstün kıldı. Allah, çok iyi işiten ve her şeyi bilendir.
35. Bir zaman, İmran'ın karısı: “Rabbim! Karnımda taşıdığım çocuğu sadece Sana hizmet etmek üzere adadım. Bunu benden kabul buyur. Şüphesiz Sen, çok iyi işiten ve her şeyi bilensin” demişti.
36. Fakat onu doğurunca, -Allah onun ne doğurduğunu daha iyi bildiği halde-: “Rabbim! Onu kız doğurdum. Erkek kız gibi değildir. Ben, onun adını Meryem koydum. Onu ve soyunu, kovulmuş şeytana karşı Sana emanet ediyorum” dedi.
37. Bunun üzerine Rabbi, Meryem'i güzel bir şekilde kabul etti. Onu, güzel bir bitki gibi büyüttü. Zekeriya da onun bakımını üstlendi. Zekeriya, onun yanına her gittiğinde, orada bir yiyecek buldu: “Meryem! Bu sana nereden geliyor” diye sordu. O da: “Bu, Allah tarafındandır. Şüphe yok ki Allah dilediğine hesapsız rızık verir.” dedi.
38. Zekeriya, Rabbine dua ederek: “Rabbim! Bana, senin tarafından temiz bir nesil ver. Şüphesiz Sen, duayı hakkiyle işitensin” dedi.
39. Zekeriya mabette namaz kılariken, melekler: “Allah sana; İsa'yı tasdik eden, efendi, nefesine hakim ve salihlerden bir peygamber olmak üzere Yahya'yı müjdeliyor” dediler.
40. Zekeriya: “Rabbim! Ben, iyice ihtiyarlamış ve karım da kısırken, benim nasıl oğlum olabilir” dedi. Allah: “Öyledir, fakat Allah, dilediğini yapar” buyurdu.
41. Zekeriya: “Rabbim! O halde bana bir alâmet ver” dedi. Allah da; “Senin için alâmet, işaretle anlaşma dışında, üç gün insanlarla konuşmamandır. Rabbini çok an ve akşam sabah O'nu tesbih et” buyurdu.
42. Resulüm! Hatırla. Hani bir vakit melekler: “Ey Meryem! Allah seni seçti, seni tertemiz büyüttü ve seni bütün kadınlara üstün kıldı.

43. Ey Meryem! Huşu ile Rabbine ibadet et. Secdeye kapan ve Allah'a rüku edenlerle birlikte sen de rüku et" demişlerdi.
44. Bunlar, sana vahiyyle bildirdiğimiz gayb haberlerindedir. Meryem'i onlardan hangisi himayesine alacak diye kalemlerini atıp kura çekerlerken, sen yanlarında değildin. Bu konuda tartışırken de yanlarında bulunmadın.
45. Melekler: "Ey Meryem! Allah seni kendinden bir kelime ile müjdeliyor. Adı Meryem oğlu İsa Mesih'tir. Dünyada ve ahirette şeref sahibi, aynı zamanda Allah'a çok yakınlardandır.
46. İnsanlara, beşikte ve yetişkin iken konuşacak ve salih kişilerden olacaktır" dediği zaman da, sen yanlarında değildin.
47. Meryem: "Rabbim! Bana bir insan dokunmamışken, benim nasıl çocuğum olabilir?" dedi.
Allah: "Öyledir. Fakat Allah dilediğini yaratır. O, bir şeyin olmasını dilediğinde, ona sadece "Ol" der, o da olur" buyurdu.
48. (Melekler Hz. İsa hakkında Meryem ile konuşurken, O'nun şu sıfatlarını da ilave ettiler): Allah O'na; yazmayı (kitabı), hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğretecek.
49. Allah O'nu, İsrailoğullarına peygamber olarak gönderecek.
İsa onlara: "Hakikat ben size, Rabbiniz tarafından bir mucize getirdim. Ben size, çamurdan kuş yapıp üflediğimde, o da Allah'ın izni ile kuş olacak. Yine Allah'ın izni ile; Anadan doğma körü ve alaca hastasını da iyileştiririm. Ölüleri diriltirim. Evlerinizdeki yediklerinizi ve biriktirdiklerinizi size haber veririm. Eğer inanıyorsanız, bunlarda alınacak dersler vardır.
50. Ben, benden önceki Tevrat'ı tasdik edici olarak ve size haram kılınan bazı şeyleri helâl kılmak için gönderildim. Size Rabbinizden, peygamberliğimi ispat eden bir mucize getirdim. Artık, Allah'tan sakının ve bana itaat edin.
51. Şüphesiz Allah, Benim de Rabbim, sizin de. Öyle ise, O'na kulluk edin. İşte dosdoğru yol budur" diyecek.
52. Bir zaman İsa, Yahudilerin inkârını hissedince, onlara: "Allah'a doğru giden yolda, benim yardımcılarım kimdir?" dedi.
Havariler: "Biz, Allah'ın yardımcılarıyız. Biz, Allah'a iman ettik. Ey İsa! Şahit ol ki, biz gerçekten Müslümanlarız.
53. Ey Rabbimiz! Senin indirdiğin o Kitaba inandık ve o Peygambere de tabi olduk. Artık bizi, birliğini ve peygamberlerini tanıyan şahitlerle birlikte yaz" dediler.
54. Yahudiler tuzak kurup, İsa'yı öldürmeye adam tayin ettiler. Allah da, onların tuzaklarını boşa çıkardı. (Onlara, İsa'ya benzettikleri kişiyi İsa diye öldürttü. İsa'yı da kendine yükseltti.) Allah, bütün hile düşünenleri çok iyi bilir.
55. O zaman Allah şöyle buyurdu: "Ey İsa! Şüphesiz ki seni vefat ettireceğim. Seni, Kendime yükselteceğim. Seni, inkârcılardan tertemiz kurtaracağım. Ve sana uyanları, kıyamet gününe kadar inkâr edenlerin üstünde tutacağım. Sonra, dönüşünüz Bana

olacaktır. İşte o zaman, ayrılığa düştüğünüz konularda aranızda hükmümü vereceğim.

56. İnkâr edenleri, dünya ve ahirette çetin bir azapla cezalandıracağım. Onların hiç yardımcıları da olmayacak.
57. Fakat iman edip güzel işler yapanlara gelince; Allah, onların mükâfatlarını tam olarak verecektir. Allah, zalimleri sevmez.”
58. Resulüm! Sana okuduğumuz bu kıssalar, peygamberliğini ispat eden delillerden ve hikmet dolu Kur’an’dandır.
59. Şüphesiz, Allah katında İsa’nın durumu, Adem’in durumu gibidir. Allah, Adem’i topraktan yarattı. Sonra “ol” dedi, o da oluverdi.
60. Resulüm! Bu hakikatler, Sana Rabbinden vahy edilmiştir. Öyle ise, şüphe edenlerden olma.
61. Artık, sana bu bilgi geldikten sonra, kim İsa hakkında seninle tartışacak olursa, onlara de ki: “Gelin! Oğullarımızı ve oğullarınızı, kadınlarımızı ve kadınlarınızı, kendimizi ve kendinizi çağıralım. Sonra da lanetleşelim. Allah’ın lânetinin yalancılara olmasını dileyelim”.
62. İşte bu anlattıklarımız, İsa hakkında gerçek bilgilerdir. Allah’tan başka hiçbir ilah yoktur. Şüphesiz Allah; sürekli üstün, yegâne hüküm ve hikmet sahibidir.
63. Eğer yine de haktan yüz çevirirlerse, şüphesiz Allah, o fesatçıları çok iyi bilir.
64. Habibim! Onlara de ki: “Ey Ehli Kitap! Hepiniz, sizinle bizim aramızda müşterek olan bir söze gelin: Allah’tan başkasına ibadet etmeyelim. Ona hiçbir şeyi ortak koşmayalım. Allah’ı bırakıp, birbirimizi Rab edinmeyelim.”
Eğer onlar, buna rağmen yine de yüz çevirirlerse: “Şahit olun, biz, muhakkak Müslümanlarız” deyin.
65. Ey Ehli Kitap! İbrahim hakkında niçin tartışıyorsunuz. Halbuki Tevrat ve İncil, ondan sonra indirilmiştir. Siz, aklınızı kullanmaz mısınız?
66. İşte siz böylesiniz. Peki, diyelim ki biraz bilginiz olan Tevrat ve İncil hakkında tartıştınız. Ya hiç bilginiz olmayan konularda niçin tartışıyorsunuz? Halbuki Allah herşeyi bilir, siz ise bilmezsiniz.
67. İbrahim; ne yahudi, ne de hıristiyan’dı. Fakat O, Allah’ı bir tanıyan dosdoğru bir Müslüman’dı. O, müşriklerden değildi.
68. İnsanlardan İbrahim’e en yakın olanlar; zamanında ona uyanlar, Hz. Muhammed ve ona iman edenlerdir. Allah, mü’minlerin dostu ve yardımcısıdır.
69. Kitap ehlinden bir grup, sizi şaşırtıp dininizden çevirmek istedi. Halbuki onlar, ancak kendilerini saptırırlar, fakat bunun farkında değiller.
70. Ey Ehli Kitap! Tevrat ve İncil’de gerçeği (peygamberin vasıflarını) gördüğünüz halde, niçin Allah’ın âyetlerini inkâr ediyorsunuz?
71. Ey Ehli Kitap! Niçin hakkı batıla karıştırıyor ve bile bile gerçeği gizliyorsunuz?

- 72-73.** Ehli Kitaptan bir grup, arkadaşlarına: “Mü’minlere indirilen Kur’an’a, günün başlangıcında inanmış gibi yapın, sonunda da inkâr edin. Sizinle beraber belki onlar da dönerler. Bir de, kendi dininize uyanlardan başkasına inanmayın” dediler.
Habibim! Sen onlara: “Doğru yol, Allah’ın gösterdiği” de.
Onlar yine birbirlerine: “Size verilenlere benzer mucizelerin başkasına da verildiğine veya onların, kıyamet günü Rabbinizin huzurunda sizin aleyhinde delil getireceklerine inanmayın” derler.
Sen de onlara de ki: “Lütuf ve ihsan Allah’ın elindedir. Onu, dilediğine verir. Allah’ın lütfü boldur. O, herşeyi hakkiyle bilir.”
- 74.** Allah, rahmetini dilediğine verir. O, büyük lütuf ve ikram sahibidir.
- 75.** Ehli Kitaptan öyle kimseler vardır ki, onlara yüklerle emanet bıraksan, onu sana eksiksiz geri verirler. Öyleleri de vardır ki, onlara bir altın emanet bıraksan, başına dikilip durmazsan, onu sana geri vermezler.
Böyle yapmaları, onların: “Yahudi olmayan Araplara bizim bir sorumluluğumuz yoktur” demelerindendir. Onlar, Allah’a karşı da yalan söylüyorlar.
- 76.** Hakikat öyle değil. Kim sözünü yerine getirir ve kötülüklerden korunursa, şüphesiz Allah, korunanları sever.
- 77.** Allah’a verdikleri sözü ve yeminlerini az bir paraya satanların, ahirette hiçbir payı yoktur. Allah; kıyamet günü onlarla konuşmaz, onlara bakmaz ve onları temize çıkarmaz. Onlar için, can yakıcı bir azap vardır.
- 78.** Ehli Kitaptan öyle bir grup vardır ki; okuduklarını kitaptan sanmanız için, okurken dillerini eğip bükerler. Halbuki o, kitaptan değildir. Bir de “Bu, Allah katındandır” derler. Oysa o, Allah katından değildir. Onlar, Allah’a karşı bile bile yalan söylüyorlar.
- 79.** Allah’ın, kendisine; kitap, hüküm ve peygamberlik verdiği hiçbir kimsenin, insanlara: “Allah’ı bırakıp bana kul olun” demesi yakışmaz. Fakat peygamberin, insanlara: “Öğrettiğiniz ve okuduğunuz kitap sayesinde Allah’a halis kullar olun” demesi uygundur.
- 80.** Ve o peygamber size: “Melekleri ve peygamberleri Rabb edinin” diye de emretmez. Siz Müslüman olduktan sonra, o size hiç inkârı emreder mi?
- 81.** Hani Allah, peygamberlerden ümmetlerine hitaben: “Andolsun ki, Ben size bir kitap ve hikmet verdikten sonra, yanınızdakini doğrulayıcı bir peygamber gelirse, ona mutlaka inanacak ve onu destekleyeceksiniz” diye söz almış ve “kabul edip sözümü yüklediniz mi?” demişti. O peygamberler: “Kabul ettik” diye cevap verince, Allah da: “Şahit olun. Ben de sizinle birlikte şahitlik edenlerdenim.
- 82.** Artık bundan sonra, kim Haktan yüz çevirirse, işte onlar, yoldan çıkan kimselerdir.” buyurmuştu.
- 83.** Şimdi onlar, Allah’ın dininden başkasını mı arıyorlar. Halbuki, göklerde ve yerde ne varsa, hepsi ister istemez Ona boyun eğmiştir. Sonunda yine Ona döndürüleceklerdir.

84. Ey Muhammed! Hak olan âyetler anlaşıldıktan sonra, onlara de ki: “Biz; Allah’a, bize indirilene, İbrahim’e, İsmail’e, İshak’a, Yakub’a ve torunlarına indirilenlere, Musa’ya, İsa’ya ve peygamberlere Rableri tarafından verilenlere inandık. Onlar arasında bir ayırım yapmayız. Biz, Allah’a teslim olanlarız.”
85. Kim İslâm’dan başka bir din ararsa bu ondan asla kabul edilmeyecektir. O kimse, ahirette de zarara uğrayanlardan olacaktır.
86. Kendilerine apaçık deliller gelmiş ve o peygamberin hak olduğuna da şahitlik etmişlerken, imanlarından sonra inkâr eden bir toplumu, Allah nasıl doğru yola iletir? Allah, zalim toplumu doğru yola iletmez.
87. İşte bunların cezası; Allah’ın, meleklerin ve bütün insanların lânetinin onların üzerine olmasıdır.
88. Onlar, bu lânetin ve cehennemde içinde sürekli kalacaklardır. Onlardan azap hafifletilmez ve yüzlerine de bakılmaz.
89. Ancak, bundan sonra tevbe edip durumlarını düzelterler, bunun dışındadır. Çünkü Allah, çok bağışlayan ve çok merhamet edendir.
90. Şüphesiz, iman ettikten sonra inkâr eden, sonra da inkârda ileri gidenlerin tevbeleri asla kabul edilmeyecektir. İşte onlar, sapık olan kimselerdir.
91. İnkâr edip kâfir olarak ölenlerin hiçbirinden, yeryüzünü dolduracak kadar altını fidye olarak verseler bile, bu asla onlardan kabul edilmeyecektir. Onlar için, can yakıcı bir azap vardır. Onların yardımcıları da yoktur.
92. Sevdiğiniz şeylerden Allah yolunda harcamadıkça, asla iyiliğe eremezsiniz. Ne harcarsanız, şüphesiz Allah, onu çok iyi bilir.
93. Tevrat indirilmeden önce, Yakub’un kendisine haram kıldıkları dışında bütün yiyecekler İsrailoğullarına helâl idi.
Resulüm! Onlara de ki: “Eğer iddianızda doğru iseniz, Tevrat’ı getirip okuyun.”
94. Artık kim bundan sonra Allah’a karşı yalan uydurursa, işte onlar, zalimlerdir.
95. Resulüm! Onlara de ki: “Allah doğru söyledi. Öyle ise, Allah’ı bir tanıyarak İbrahim’in dinine uyun. O, müşriklerden değildir.”
96. Doğrusu, insanlar için yeryüzünde kurulan ilk mabed, Mekke’deki, mübarek ve âlemler için bir hidâyet kaynağı olan Kâbe’dir.
97. Orada; apaçık deliller ve İbrahim’in makamı vardır. Kim oraya girerse, taarruzdan güvende olur. Oraya gitmeye gücü yeten kimselerin, Beyti Hacc ve ziyaret etmesi, Allah’ın insanlar üzerindeki hakkıdır. Kim inkâr ederse, şüphe yok ki Allah, bütün dünyalara karşı zengindir.
98. De ki: “Ey Ehli Kitap! Allah, yaptıklarınızı görüp dururken, Allah’ın âyetlerini niçin inkâr ediyorsunuz?”
99. Ey Ehli Kitap! İslâm dininin hak olduğu gerçeğini, kitaplarınızda görüp dururken, niçin Allah’ın yolunu eğri gösterip, iman edenleri Allah yolundan çevirmeye kalkışıyorsunuz. Allah, sizin yaptıklarınızdan habersiz değildir.”

- 100.** Ey iman edenler! Eğer, kendilerine kitap verilenlerden herhangi bir gruba boyun eğecek olursanız, sizi inancınızdan çevirip, tekrar kâfir yaparlar.
- 101.** Allah'ın elçisi aranızda iken ve size Allah'ın âyetleri okunup dururken, onu nasıl inkâr edersiniz. Kim Allah'a sımsıkı sarılırsa, şüphesiz o, doğru bir yola iletilmiştir.
- 102.** Ey iman edenler! Allah'tan hakkı ile korkun ve ancak Müslüman olarak can verin.
- 103.** Hepiniz; toptan, sımsıkı Allah'ın ipine sarılın, parçalanıp ayrılmayın. Allah'ın, üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani siz, birbirinize düşmandınız. Allah, kalplerinizi birbirine ısındırdı ve onun nimeti sayesinde din kardeşi oldunuz. Yine siz, bir ateş çukurunun tam kenarında iken, oradan da sizi O kurtarmıştı. İşte Allah, doğru yola ermeniz için âyetlerini size böyle açıklıyor.
- 104.** İçinizde; hayra çağıran, iyiliği emreden ve kötülükten sakındıran bir topluluk bulsun. İşte onlar, kurtuluşa erenlerdir.
- 105.** Siz, kendilerine apaçık deliller geldikten sonra, parçalanıp ayrılığa düşenler gibi olmayın. İşte onların hali! En büyük azap onlarıdır.
- 106.** O gün, kimi yüzler ağaracak, kimi yüzler de kararacaktır. Yüzleri kararanlara: "İman ettikten sonra inkâr mı ettiniz? Öyle ise inkâr etmenize karşılık tadın azabı" denilecek.
- 107.** Yüzleri ağaranlar ise, Allah'ın rahmeti içindedirler. Onlar, orada sürekli olarak kalacaklardır.
- 108.** Habibim! İşte bunlar, hak olarak sana okuduğumuz Allah'ın âyetleridir. Allah, âlemlere hiçbir haksızlık yapmak istemez.
- 109.** Göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Bütün işler Allah'a döndürülür.
- 110.** Ey ümmeti Muhammed! Siz, insanların iyiliği için çıkarılmış, en hayırlı ümmetsiniz. İyiliği emreder, kötülükten vazgeçirmeye çalışırsınız ve Allah'a iman edersiniz. Eğer ehli Kitap da iman etseydi, elbette kendileri için daha iyi olurdu. Onlardan iman edenler varsa da, çokları hak dinden çıkmış kimselerdir.
- 111.** Onlar, size eziyetten başka bir zarar veremezler. Sizinle savaşarlarsa, geri dönüp kaçarlar. Sonra, onlara yardım da edilmez.
- 112.** O Yahudiler, nerede bulunurlarsa bulunsunlar, (Allah'ın dinine ve mü'minlerin ahbine sığınmış olanlar hariç) üzerlerine alçaklık damgası vurulduğu için kurtulamazlar. Onlar, Allah'ın gazabına uğramışlar ve üzerlerine de yoksulluk ve miskinlik damgası vurulmuştur. Bunun sebebi: Allah'ın âyetlerini inkâr etmeleri, Haksız yere peygamberlerini öldürmeleri, Bir de, isyan edip aşırı gitmeleridir.
- 113.** Ancak, onların hepsi bir değildir. Ehli Kitap içinde, doğruluk üzere bulunan bir topluluk da vardır ki, geceleri secdeye kapanarak Allah'ın âyetlerini okurlar.
- 114.** Bunlar, Allah'a ve ahiret gününe iman ederler. İyiliği emreder, kötülükten vazgeçirmeye çalışırlar. Hayır işlerinde de birbirleriyle yarış ederler. İşte onlar, salihlerdendir.

- 115.** Onların yapacakları hiçbir hayır, karşılıksız bırakılmayacaktır. Allah, takva sahiplerini çok iyi bilir.
- 116.** Şüphesiz inkâr edenlere, Allah'tan gelecek bir zararı, malları ve çocukları engelleyemez. İşte onlar, ateş yaranıdır ve orada sürekli kalacaklardır.
- 117.** İnkâr edenlerin bu dünya hayatında yaptıkları bağışlar, kendilerine yazık eden bir topluluğun ekinlerini vurup yok eden dondurucu bir rüzgâra benzer. Allah, onlara haksızlık etmemiş, onlar kendilerine haksızlık etmişlerdir.
- 118.** Ey iman edenler! Kendi din kardeşlerinizden başkasını dost ve sırdaş edinmeyin. Çünkü onlar; Size kötülük yapmaktan çekinmezler. Sizin sıkıntıya düşmenizi isterler. Kinleri ağızlarından dökülen kelimelerden bellidir. Göğüslerinde sakladıkları kin ise, daha büyüktür. Eğer aklınızı kullanırsanız, zaten Biz size, âyetlerimizi açıkladık.
- 119.** Siz onları seversiniz, halbuki onlar sizi sevmezler.
Siz, kitapların hepsine inanırsınız, halbuki onlar sizinle karşılaştıklarında “inandık” derler, ama kendi başlarına kaldıklarında size olan öfkelerinden parmak uçlarını ısırırlar.
De ki; “Öfkenizden ölün! Şüphesiz Allah, göğüslerde olanı hakkiyle bilir.”
- 120.** Size bir iyiliğin dokunması, onları kederlendirir. Size bir kötülük dokunsa, bu onları sevindirir. Eğer sabreder ve Allah'tan sakınırsanız, onların hilesi size hiçbir zarar veremez. Şüphesiz Allah, onların yaptıklarını ilmiyle kuşatmıştır.
- 121.** Habibim! Sabah erkenden Medine'den ayrılıp, Uhud'da mü'minleri savaş yerlerine yerleştirdiğini hatırla. Allah, herşeyi hakkiyle işitir ve bilir.
- 122.** Allah yardımcı olduğu halde, o zaman Uhud'da, sizden iki birlik paniğe kapıldı.
Halbuki Allah, mü'minlerin velisi idi. Mü'minler, yalnız Allah'a güvenip dayansınlar.
- 123.** Muhakkak ki Allah, Bedir savaşında; sayı, binek ve silâh bakımından daha güçsüz olduğunuz zaman da size yardım etmişti. O halde, yalnız Allah'tan korkun. Umulur ki şükredersiniz.
- 124.** Habibim! Hatırla o zamanı ki, Sen, Mü'minlere şöyle diyordun: “Rabbinizin, katından göndereceği üç bin melek size yardım etmesi yetmez mi?”
- 125.** Evet, eğer sabreder ve itaatsizlikten sakınırsanız, düşmanlarınız ansızın üzerinize gelseler bile, Rabbiniz nişanlı ve alâmetli beş bin melek size yardım edecektir.
- 126.** Allah, bu yardımı size; zaferin bir müjdesi ve kalplerinizin güvene kavuşması için yaptı. Çünkü yardım, sadece; mutlak üstün, yegâne hüküm ve hikmet sahibi Allah katındandır.
- 127.** Allah bu yardımı, inkâr edenlerin ileri gelenlerinden bir kısmını etkisiz hale getirmek ve onların burunlarını sürtmek için yapmıştır. Nihâyet, amaçlarına ulaşmadan gerisin geri dönüp gitsinler.
- 128.** Resulüm! Onların yaptıkları için, senin yapacağın bir şey yoktur. Allah dilerse, onların tevbelerini kabul eder. Yahut zalim kimseler oldukları için onları azap eder.

- 129.** Göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. O, dilediğini bağışlar, dilediğini cezalandırır. Allah, çok bağışlayan ve çok merhamet edendir.
- 130.** Ey iman edenler! Faizi, hele kat kat arttırarak hiç yemeyin. Allah'tan korkun, umulur ki kurtulursunuz.
- 131.** Bir de, kâfirler için hazırlanmış cehennem ateşinden sakının.
- 132.** Allah'a ve peygambere itaat edin, umulur ki merhamet olunursunuz.
- 133.** Rabbinizin bağışlamasına ve sakınanlar için hazırlanmış olan, gökler ve yeryüzü genişliğindeki cennete koşun.
- 134.** O takva sahipleri; Bollukta ve darlıkta bağışta bulunanlar, Öfkelerine hakim olanlar ve insanların kusurlarını affedenlerdir. Allah, iyilik yapanları sever.
- 135.** Ve onlar, çirkin bir iş yaptıklarında yahut nefislerine zulmettiklerinde, Allah'ı hatırlayarak hemen günahlarının bağışlanmasını dilerler. Zaten, günahları Allah'tan başka kimse bağışlayamaz. Bir de onlar, yaptıkları hatalarında, bile bile ısrar etmezler.
- 136.** İşte onların mükâfatı; Rableri tarafından bağışlanmak ve içlerinden ırmaklar akan, içinde sürekli kalacakları cennetlerdir. Güzel iş yapanların mükâfatı ne güzeldir!
- 137.** (Ey mü'minler! Uhud'da sizin başınıza gelenler gibi), Allah'ın kanunlarına uygun olarak, sizden evvel de nice vak'alar gelip geçti. Onun için, yeryüzünde dolaşın da, peygamberleri yalanlayanların sonu nasıl oldu görün.
- 138.** Bu Kur'an; insanlar için bir açıklama, sakınanlar için bir hidâyet ve bir öğüttür.
- 139.** Ey mü'minler! Gevşemeyin, mahzun da olmayın. Eğer gerçekten inanıyorsanız, düşmanlarınıza karşı en üstün sizsiniz.
- 140-141.** Eğer siz, Uhud'da bir yara almışsanız, bilin ki aynı yarayı, düşmanlarınız olan o topluluk Bedir'de almıştı. Bu günleri, insanlar arasında nöbetleşe döndürür dururuz. Bu da; Allah'ın gerçek inananları ortaya çıkarması, sizden şahitler edinmesi, mü'minleri tertemiz yapıp, kâfirleri helâk etmesi içindir. Allah, zalimleri asla sevmez.
- 142.** Yoksa siz; Allah, içinizden cihad edenleri belli etmeden ve sabredenleri ortaya çıkarmadan cennete gireceğinizi mi sandınız?
- 143.** Gerçekten siz, ölümle karşılaşmadan önce, şehit olmayı arzuluyordunuz. İşte şimdi onunla yüz yüze geldiniz. Ama, bu defa da bakıp duruyorsunuz!
- 144.** Muhammed, ancak bir peygamberdir. Ondan önce de peygamberler gelip geçmiştir. Şimdi O, ölür veya öldürülürse, eski dininize mi döneceksiniz? Kim böyle geri dönerse, Allah'a hiçbir şekilde zarar veremez. Allah, şükredenleri mükâfatlandıracaktır.
- 145.** Allah'ın izni olmadan, hiçbir canlının ölmesi mümkün değildir. Bu, yazılmış bir eceldir. Kim dünya menfaatini isterse, kendisine veririz. Kim de ahiret sevabını isterse, ona da veririz. Biz, şükredenleri elbette mükâfatlandırırız.

- 146.** Nice peygamberler vardı ki, kendileri ile beraber birçok Allah dostu çarpıştı. Allah yolunda başlarına gelenlerden asla gevşeklik göstermediler ve boyun eğmediler. Allah, sabredenleri sever.
- 147.** Onlar: “Ey Rabbimiz! Bizim günahlarımızı ve işlerimizdeki taşkınlıklarımızı bağışla. Muharebede bize dayanma gücü ver. İnkâr eden topluluğa karşı bize yardım et” demekten başka bir söz söylemediler.
- 148.** Sonunda Allah, onlara hem dünya nimetini, hem de ahiret sevabının güzelliğini verdi. Allah, güzel davrananları sever.
- 149.** Ey iman edenler! Eğer inkâr edenlere uyarsanız, sizi eski günlerinize götürürler. Böylece, dünya ve ahirette büyük zarara uğrayanlardan olursunuz.
- 150.** Hayır! Onlara uymayın. Sizin yardımcınız Allah’tır. O, yardım edenlerin en hayırlısıdır.
- 151.** Hakkında delil indirmediği şeyleri Allah’a ortak koştukları için, inkâr edenlerin kalplerine korku salacağız! Onların gideceği yer ateştir. Zalimlerin varacağı yer ne kötüdür!
- 152.** Siz, Allah’ın izniyle düşmanlarınızı öldürürken, Allah da size olan sözünü yerine getirdi. Ancak, sevdiğiniz galibiyeti gösterdikten sonra, siz gevşeklik gösterdiniz. Peygamberin verdiği emir hakkında tartışmaya kalkıştınız ve isyan ettiniz. Kiminiz dünyayı istiyordu, kiminiz de ahireti. Sonra Allah, sizi denemek için onlardan uzaklaştırdı ve sizi bağışladı. Zaten Allah, inananlara karşı büyük lütuf sahibidir.
- 153.** Uhud’da, Peygamber sizi arkanızdan çağırıp dururken, dağa doğru çekiliyor, kimseye dönüp bakmıyordunuz. Bunun üzerine Allah size, kaybettiğiniz zafere ve başınıza gelen felakete üzülmemeniz için, üzüntü üstüne üzüntü verdi. Allah, yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.
- 154.** Sonra o üzüntünün ardından, Allah size öyle bir güven, öyle bir uyku indirdi ki, onunla içinizden bir zümreyi örtüp bürüyordu. Münafık olan bir zümre de canlarının derdine düştü ve Allah hakkında gerçeğe ilgisi olmayan cahiliyet zannında bulunarak “Bu işten bize bir yarar var mı?” diyorlardı.
Habibim! De ki: “Bütün yetki ve karar Allah’a aittir”
Onlar sana açıklayamadıkları şeyleri içlerinde saklıyor ve diyorlar ki: “Eğer bu işten bize bir fayda olsaydı burada öldürülmezdik.”
De ki: “Eğer siz evlerinizde de olsaydınız, üzerine öldürülmesi yazılmış olanlar yine öldürülecekleri yerlere gideceklerdi. Allah, bunu göğüslerinizdekini denemek ve kalplerinizdekini temizlemek için yaptı. Allah, kalplerde olanı bilir.”
- 155.** Uhud’da iki ordu karşılaştığı gün, şeytan, sizin içinizdeki savaştan vazgeçenleri, bazı hatalardan dolayı kaydırmak istedi. Yine de Allah, tevbe ettikleri için onları affetti. Şüphesiz Allah, bağışlayan ve cezada acele etmeyip zaman tanıyandır.
- 156.** Ey iman edenler! Sizler, yolculukta veya savaşta, ölen kardeşlerine: “Yanımızda olsalardı ne ölürler, ne de öldürülürlerdi” diyen inkârcılar gibi olmayın. Çünkü Allah,

bu söz ve düşünceyi onların kalplerinde bir dert yaptı. Allah, hem diriltir hem öldürür. Allah, ne yaparsanız hakkıyla görür.

157. Eğer Allah yolunda, ölür ya da öldürülürseniz, sizin için Allah'ın bağışlaması ve rahmeti, onların topladıkları dünyalıklarından daha hayırlıdır.
158. Andolsun ki, ölseniz ya da öldürülürseniz, mutlaka Allah'ın huzurunda toplanacaksınız.
159. Habibim! Sen, her zaman ve özellikle Uhud'da, Allah'tan bir rahmet ile onlara karşı yumuşak davrandın. Eğer, kaba ve katı yürekli olsaydın, onlar etrafından dağılıp giderlerdi. Artık onları bağışla, onlar için Allah'tan bağışlanma dile. Yapacağın işlerde onlara da danış. Bir kere de karar verdin mi, artık Allah'a güvenip dayan. Muhakkak ki Allah, kendine güvenenleri sever.
160. Eğer Allah yardım ederse, sizi yenecek kimse yoktur. Eğer O sizi yardımsız bırakırsa, Ondan sonra, size kim yardım edebilir ki? Artık Mü'minler, Allah'a güvenip dayansınlar.
161. Hiçbir peygambere, ganimet malını saklaması yakışmaz. Kim hıyanette bulunursa, kıyamet günü aşırığının günahını yüklenerek gelir. Sonra da, herkese kazandığının karşılığı eksiksiz ödenir. Onlar, haksızlığa uğratılmazlar.
162. Allah'ın rızasına uyan kimse, hiç Allah'ın kızdığı ve yeri cehennem olan kimse gibi olur mu? O cehennem, ne kötü varış yeridir.
163. Allah'ın razı olduğu kulları, O'nun yanında derece derecedir. Allah, onların yaptıklarını hakkıyla görür.
164. Andolsun ki, Allah Mü'minlere; kendilerinden olan, onlara âyetlerini okuyan, onları arındıran, onlara kitap ve hikmeti öğreten bir peygamber göndermekle, büyük bir lütufta bulunmuştur. Halbuki onlar, daha önce apaçık bir sapıklık içindeydiler.
165. Bedir'de başkalarına iki mislini yapmışken, Uhud'da size bir belâ geldiğinde: "Bu bize nereden geldi?" mi diyorsunuz. De ki: "O, kendinizden geldi." Şüphesiz, Allah'ın herşeye gücü yeter.
- 166-167. Ey Mü'minler! İki ordu Umut'ta karşılaştığı gün, başınıza gelenler Allah'ın izniyledir. Böyle olması, Allah'ın mü'minleri belirlemesi ve münafıklık yapanları da açığa çıkarması içindir. Onlara: "Gelin, Allah yolunda savaşın veya savunma yapın" denildiğinde: "Eğer biz savaşmayı bilseydik, arkanızdan gelirdik" dediler. Onlar o gün, imandan çok küfre yakındılar. Ağızlarıyla kalplerinde olmayanı söylüyorlardı. Halbuki Allah, içlerinde gizlediklerini daha iyi bilmektedir.
168. Savaşa gitmeyip yerlerinde oturan ve savaşta ölen kardeşleri için de: "Bize uysalardı ölmezlerdi" diyenlere de ki: "Eğer doğru söylüyorsanız, haydi ölümü kendinizden uzaklaştırın."
169. Allah yolunda öldürülenleri sakın ölümlerini sanmayın. Bilakis onlar diridirler ve Rableri katında cennet nimetleriyle rızıklanmaktadırlar.

- 170.** Şehitler, Allah'ın lutuf olarak verdiği nimet ile sevinçlidirler. Arkalarından kendilerine henüz ulaşamayan kimselere de: "Hiçbir korku olmadığı ve üzüntüye de uğramayacakları" müjdesini vermek isterler.
- 171.** Ve Allah'ın; nimetini, keremini ve mükâfatını Mü'minlere vereceği müjdesiyle de sevinçlidirler.
- 172.** Yaralandıktan sonra, Allah'ın ve Resulünün çağrısına uymak suretiyle, örnek bir davranış ortaya koyan ve Allah'a karşı gelmekten sakınanlar için, büyük bir mükâfat vardır.
- 173.** İnsanlar, o Mü'minlere: "Düşmanlarınız sizinle savaşmak için asker topladı, onlardan korkun" dediklerinde, bu söz, onların imanlarını arttırdı. Ve "Allah bize yeter. O, ne güzel vekildir" dediler.
- 174.** Onlar, Allah'ın yardımı ve lütfu sayesinde hiçbir zarara uğramadan, Allah'ın rızasını kazanmış olarak, sağ-salim (Bedir'den) geri döndüler. Allah, büyük lütuf sahibidir.
- 175.** İşte gördünüz! Şeytan, sizi kendi dostlarıyla korkutuyor. Eğer inanıyorsanız, onlardan korkmayın, sadece Benden korkun.
- 176.** Habibim! İnkâra koşanlar seni üzmesin. Çünkü onlar, Allah'a hiçbir şekilde zarar veremezler. Allah onlara, ahirette bir pay vermek istemiyor. Ahirette, onlar için acıklı bir azap vardır.
- 177.** İmanı bırakıp inkârı satın alanlar, Allah'a hiçbir şekilde zarar veremezler. Onlar için, can yakıcı bir azap vardır.
- 178.** İnkâr edenler, kendilerine fırsat vermemizin hayırlı olduğunu sanmasınlar. Biz, onlara bu fırsatı, günahlarını arttırsınlar diye veriyoruz. Onlar için alçaltıcı bir azap vardır.
- 179.** Ey münafıklar! Allah, mü'minleri bulduğunuz durumda bırakmayacak ve sonunda kötülerini iyilerden ayıracaktır. Allah, görünmeyeni size bildirmek mecburiyetinde değildir. Fakat Allah, gaybı peygamberlerden dilediğine seçip bildirir. Öyle ise siz, Allah'a ve peygamberine inanın. Eğer inanır ve günahlardan sakınırsanız, sizin için çok büyük mükâfat vardır.
- 180.** Allah'ın lütuf olarak verdiklerinde cimrilik yapanlar, kesinlikle bunun kendileri için daha iyi olduğunu sanmasınlar. Aksine, bu onlar için daha kötüdür. Kıyamet günü, cimrilik yapıp harcamadıkları malları, boyunlarına dolanacaktır. Göklerin ve yerin mirası Allah'a aittir. Allah, yaptıklarınızdan hakkiyle haberdardır.
- 181.** Şüphelenmesin ki: "Allah fakir, biz zenginiz" diyenlerin sözünü Allah duymuştur. Onların bu söylediklerini, haksız yere peygamberleri öldürmeleriyle beraber yazacağız ve "Tadin o yakıcı azabı" diyeceğiz.
- 182.** Bu azabı, siz kendi ellerinizle hazırladınız. Şüphesiz Allah, kullarına zulmedici değildir.
- 183.** Habibim! "Allah bize, gökten inecek ateşin yakıp yok edeceği bir kurban getirinceye kadar, hiçbir peygambere inanmamamızı emretti" diyen o

Yahudilere de ki: “Benden önce de size nice peygamberler, apaçık delilleri ve bu söylediklerinizi getirmişti. Siz doğru insanlardınız da, o zaman onları neden öldürdünüz.”

- 184.** Habibim! Eğer onlar, senin tebliğlerini yalanlıyorlarsa, unutma ki, senden önce de; apaçık mucizeleri, hikmetli sahifeleri ve aydınlatıcı kitapları getiren peygamberler de yalanlanmıştı.
- 185.** Her canlı ölümü tadacaktır. Yaptıklarınızın karşılığı kıyamet günü eksiksiz ödenecektir. O zaman, kim cehennem ateşinden uzaklaştırılıp cennete konulursa, işte o, kurtuluşa ermiştir. Şüphesiz dünya hayatı, aldatıcı bir faydalanmadan başka bir şey değildir.
- 186.** Muhakkak siz; mallarınız ve canlarınızla imtihan edileceksiniz. Sizden önce kendilerine kitap verilenlerden ve Allah’a ortak koşanlardan pek çok incitici sözler işiteceksiniz. Eğer sabreder ve Allah’tan sakınırsanız, işte bu, alınacak en iyi kararlardandır.
- 187.** Bir zaman Allah, kendilerine kitap verilenlerden: “Onu mutlaka insanlara açıklayacaksınız, hiçbir şekilde gizlemeyeceksiniz” diye söz almıştı. Onlar ise, sözlerini tutmayarak, onu az bir paraya sattılar. Böyle yaparak, ne kötü bir alış-verişte bulundular.
- 188.** Habibim! Yaptıkları kötülöklere sevinen ve yapmadıkları şeylerle de övölmek isteyenlerin azaptan kurtulacaklarını sanma. Onlar için, can yakıcı bir azap vardır.
- 189.** Göklerin ve yerin hükümranlığı Allah’ındır. Allah’ın herşeye gücü yeter.
- 190.** Göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün birbiri ardınca gelişinde, temiz akıl sahipleri için Allah’ın varlığını gösteren ibret verici deliller vardır.
- 191.** Temiz akıl sahipleri; ayakta iken, otururken ve yanları üzerine yatarken, daima Allah’ı anarlar. Göklerin ve yerin yaratılışı üzerinde iyice düşünürler. Ve şöyle derler: “Ey Rabbimiz! Sen bunları boş yere yaratmadın. Seni tesbih ve tenzih ederiz. Sen bizi, ateş azabından koru.
- 192.** Ey Rabbimiz! Sen, kimi cehennem ateşine atarsan, onu perişan edersin. Orada zalimlerin hiçbir yardımcıları da yoktur.
- 193.** Ey Rabbimiz! Doğrusu biz “Rabbimize iman edin” diyerek imana çağırın Hz. Muhammed’i ve Kur’an’ı işittik. Ve hemen iman ettik. Ey Rabbimiz! Bizim günahlarımızı bağışla, kusurlarımızı ört, canımızı da iyilerle beraber al.
- 194.** Ey Rabbimiz! Peygamberlerin vasıtasıyla söz verdiğin mükâfatları bize lütfet. Kıyamet gününde yüzümüzü kara çıkarma. Şüphesiz Sen, verdiğin sözden dönmezsin.”
- 195.** Rableri, onların duasına şu karşılığı verdi: “Sizden erkek ve kadın hiçbir çalışanın yaptığını boşa çıkarmayacağım. Hicret edenlerin, yurtlarından çıkarılanların, benim yolumda eziyete uğrayanların, savaşanların ve öldürölenlerin günahlarını mutlaka

örteceğim ve onları Allah katından bir mükâfat olarak, içlerinden ırmaklar akan cennetlere yerleştireceğim. En güzel mükâfat ise Allah katındadır.”

- 196.** Habibim! İnkâr edenlerin, refah içinde diyar diyar gezip dolaşmaları, kesinlikle seni ve mü'minleri aldatmasın.
- 197.** Az bir faydalanmadan sonra, onların varacakları yer cehennemdir. Orası, ne kötü bir istirahat yeridir.
- 198.** Fakat Rablerinden korkanlar için, Allah'ın bir ikramı olarak, içinden ırmaklar akan, sonsuza kadar kalacakları cennetler vardır. İyiler için, Allah katında olanlar daha hayırlıdır.
- 199.** Kitap ehli Hıristiyan ve Yahudilerden öyleleri var ki; Allah'a, size indirilen Kur'an'a ve kendilerine indirilen Tevrat ve İncil'e de -Allah'a boyun eğerek- inanırlar. Onlar, Allah'ın âyetlerini birkaç paraya satarak karşılığında az olan dünya menfaatini tercih etmezler. Onların mükâfatı da Allah katındadır. Şüphesiz Allah, hesabı çabuk görendir.
- 200.** Ey iman edenler! Din uğrundaki eziyetlere sabredin. Düşmanlarınızla yaptığınız savaşlarda üstün gelmek için sabır yarışı yapın. Sınırlarda nöbet bekleyin. Yurdunuzu çiğnetmeyin ve Allah'tan sakının. Umulur ki kurtuluşa erersiniz.